

A harmadik jogalap a társasági adó alóli hároméves mentesség új támogatásnak minősítése miatt az indokolási kötelezettség megsértésén és annak ellentmondásos jellegén, valamint az EK 88. cikk (1) bekezdésének és a 659/1999/EK rendelet 1. cikke b) pontjának v. alpontja értelmezése és alkalmazása tekintetében a téves jogalkalmazáson alapul, mivel. Az Elsőfokú Bíróság ugyanis nem szankcionálta, hogy a szóban forgó ügyben mellőzték a 659/1999/EK rendelet 1. cikke b) pontjának v. alpontja szerinti, létező támogatásként történő minősítést, jóllehet az ügy összefüggéseiből és körülményeiből kiderül, hogy nem indokolt az új támogatásként történő minősítés, legalábbis hároméves mentességgel érintett bizonyos ágazatok tekintetében.

A negyedik jogalap a visszatérítetés megtámadott határozat 3. cikkében előírt elrendelésének jogszerűségével kapcsolatban a téves jogalkalmazáson és az indokolási kötelezettség megsértésén alapul. Az ügy körülményeiből ugyanis kiderül, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen vélte úgy, hogy a visszatérítetésnek a határozat rendelkező részében előírt elrendelése teljes hatállyal bírhatna és teljes egészében feltétel nélküli lehetne, mivel az említett határozat az adómentességre vonatkozóan csupán elvont, általános és hiányos értékelést tartalmazott.

(¹) Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1999.3.27., 1. o.; magyar nyelvű kiadása 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.)

(²) Az Olaszország által többségi köztulajdonban lévő, közszolgáltatásokat nyújtó vállalkozások számára adómentességek és kedvezményes kölcsönök formájában nyújtott állami támogatásról szóló, 2002. június 5-i 2003/193/EK bizottsági határozat (HL L 77., 2003., 21. o.)

Az Elsőfokú Bíróság (kibővített nyolcadik tanács) által a T-301/02. sz., AEM kontra Bizottság ügyben 2009. június 11-én hozott ítélet ellen az A2A SpA, korábban ASM Brescia SpA által 2009. augusztus 11-én benyújtott fellebbezés

(C-320/09. P. sz. ügy)

(2009/C 267/70)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: A2A SpA, korábban ASM Brescia SpA (képviselők: A. Giardina, A. Santa Maria, C. Croff és G. Pizzonia, avvocati)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

— A Bíróság a közösségi jog és különösen az EK-Szerződés 87. cikkének megsértése, valamint az indokolási kötelezettség

megsértése miatt, helyezze hatályon kívül a T-301/02. sz. ügyben hozott ítéletet, amennyiben az Elsőfokú Bíróság a társasági adó alóli hároméves mentességet állami támogatásnak minősíti;

— a Bíróság a közösségi jog téves és ellentmondásos alkalmazása miatt helyezze hatályon kívül az ítéletet, amennyiben az Elsőfokú Bíróság a társasági adó alóli hároméves mentességet nem már létező állami támogatásnak minősíti;

— a Bíróság a közösségi jog megsértése miatt helyezze hatályon kívül az ítéletet, amennyiben az Elsőfokú Bíróság a visszatérítetés határozat (¹) szerinti elrendelésének jogszerűségét megerősíti; következésképpen pedig

— a Bíróság állapítsa meg a határozat semmisségét, amennyiben az megállapítja, hogy jogellenes állami támogatásnak és a közös piaccal összeegyeztethetetlennek minősül a többségi köztulajdonban lévő, helyi közszolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokkal kapcsolatos adófolytonossági átmeneti rendszer (a határozat 2. cikke) és/vagy állapítsa meg annak semmisségét, amennyiben Olaszországot a támogatásnak a kedvezményezettektől történő visszatérítésére kötelezi (a határozat 3. cikke).

— a Bíróság kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére

Jogalapok és fontosabb érvek

Az első jogalappal az A2A SpA az EK 87. cikk (1) bekezdésének az Elsőfokú Bíróság általi megsértésére, valamint az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozik, amennyiben az ítélet a társasági adó alóli hároméves mentességet állami támogatásnak minősíti. A Bizottság a határozatban — a fellebbező szerint — különösen nem bizonyította két, az EK 87. cikk (1) bekezdésében előírt követelmény, azaz a verseny torzításának és a tagállamok közötti kereskedelem érintettségének jelen esetben való meglétét. Az Elsőfokú Bíróság pedig nem igazolta helytállóan azokat az előfeltevéseket, amelyekre a Bizottság a „támogatás” minősítését alapozta, ahogyan ezt a közösségi ítélkezési gyakorlatban megkövetelt „teljes” felülvizsgálat értelmében tennie kellett volna.

A második jogalappal a fellebbező másodsorban az EK 88. cikk és az indokolási kötelezettség Elsőfokú Bíróság általi megsértését kifogásolja, valamint ezzel egyidejűleg kéri az ítélet hatályon kívül helyezését, amennyiben az „új támogatásnak” minősíti a társasági adó alóli hároméves mentességet. Az Elsőfokú Bíróság — a Bizottság állításainak hű megisméltésével — különösen azt tagadta, hogy a részvénytársasággá átalakult önkormányzati vállalkozások javára engedélyezett hároméves halasztására vonatkozó intézkedések „létező támogatásnak” tekinthetők. A fellebbező azonban egy ezzel ellentétes megoldásra jut és úgy véli, hogy az EK Szerződés hatálybalépését megelőzően már létező, szóban forgó adómentességi rendszer az önkormányzati vállalkozásokra is vonatkozott, amelyek — amint azt a Bizottság is elismerte — a 142/90. sz. törvény szerinti, ugyanazon gazdasági jogalanyt testesítik meg.

A harmadik jogalappal az A2A végső soron a közösségi jog és az abban foglalt elvek megsértése miatt az ítélet hatályon kívül helyezését kéri, amennyiben az megerősíti a visszatérítetés határozat szerinti elrendelésének jogszerűségét. A fellebbező szerint az ítéletet azért kell hatályon kívül helyezni, mert — a közösségi ítélkezési gyakorlattal ellentétesen — helyben hagyja a határozatban szereplő általános elrendelés jogszerűségét, lényegében pedig a nemzeti hatóságokat megillető mérlegelési jogkör teljes hiányát állapítja meg

(¹) Az Olaszország által többségi köztulajdonban lévő, közszolgáltatásokat nyújtó vállalkozások számára adómentességek és kedvezményes kölcsönök formájában nyújtott állami támogatásról szóló, 2002. június 5-i 2003/193/EK bizottsági határozat (HL L 77., 2003., 21. o.)

A High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division által 2009. augusztus 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — L'Oréal SA, Lancôme parfums et beauté & Cie SNC, Laboratoire Garnier & Cie, L'Oréal (UK) Limited kontra eBay International AG, eBay Europe SARL, eBay (UK) Limited, Stephan Potts, Tracy Ratchford, Marie Ormsby, James Clarke, Joanna Clarke, Glen Fox, Rukhsana Bi

(C-324/09. sz. ügy)

(2009/C 267/71)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division

Az alapeljárás felei

Felperesek: L'Oréal SA, Lancôme parfums et beauté & Cie SNC, Laboratoire Garnier & Cie, L'Oréal (UK) Limited.

Alperesek: eBay International AG, eBay Europe SARL, eBay (UK) Limited, Stephan Potts, Tracy Ratchford, Marie Ormsby, James Clarke, Joanna Clarke, Glen Fox, Rukhsana Bi

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Amennyiben a parfüm- és kozmetikai tesztereket (azaz a kiskereskedelmi üzletekben a vásárlók számára a termékek bemutatását szolgáló mintákat), és a parfümminta üvegcskéket (azaz olyan tartókat, amelyek kis egységeket tartalmaznak a vásárlók számára szolgáltatott ingyenes mintaként), amelyeket nem eladásra szánnak a vásárlók részére (és gyakran a „nem értékesíthető”, vagy „egyedileg nem értékesíthető” felirattal jelölik azokat), díjmentesen biztosítják a védjegy jogosult szerződéses forgalmazóinak, az ilyen termékek „forgalomba hozottak” minősülnek-e az

1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (¹) (a továbbiakban: védjegyirányelv) 7. cikkének (1) bekezdése és a közösségi védjegyéről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (²) (a továbbiakban: közösségi védjegyrendelet) 13. cikkének (1) bekezdése értelmében?

2. Amennyiben a parfümökről és a kozmetikumokról a dobozokat (vagy egyéb külső csomagolást) a védjegy jogosult hozzájárulása nélkül eltávolították, a védjegy jogosult részéről ez olyan „jogos érdeknek” minősül-e, hogy a védjegyirányelv 7. cikkének (2) bekezdése és a közösségi védjegyrendelet 13. cikkének (2) bekezdése értelmében a csomagolás nélküli termékek további forgalmazását ellenezheti?

3. Befolyásolja-e a fenti 2. kérdésre adott választ, ha:

a) a dobozok (vagy egyéb külső csomagolás) eltávolítása eredményeként a csomagolás nélküli termékek nem tartalmazzák a 76/768/EGK tanácsi irányelv (³) (a továbbiakban: a kozmetikai termékekről szóló irányelv) 6. cikkének (1) bekezdése által előírt információt, különösen az összetevők listáját vagy a minőségmegőrzés határidejét?

b) az ilyen információ hiánya miatt a csomagolás nélküli termékek eladásra kínálása vagy értékesítése bűncselekményt valósít meg a Közösség azon tagállamának joga szerint, ahol harmadik személyek azokat eladásra kínálják vagy értékesítik?

4. Befolyásolja-e a fenti 2. kérdésre adott választ, ha a további forgalmazás károsítja vagy károsíthatja a termékek arculatát, és így a védjegy hírnevét? Amennyiben igen, ezt a hatást vélelmezni kell, vagy szükséges annak a védjegy jogosult általi bizonyítása?

5. Amennyiben egy online piacot üzemeltető kereskedő egy keresőmotor-üzemeltetőtől megvásárolja egy bejegyzett védjeggyel azonos megjelölés kulcsszóként történő felhasználásának jogát oly módon, hogy a keresőmotor a megjelölést a felhasználó számára az online piac üzemeltetőjének honlapjára mutató szponzorált elektronikus hivatkozásban (link) jeleníti meg, a megjelölés szponzorált linkben történő megjelenítése a megjelölés „használatának” minősül-e a védjegyirányelv 5. cikke (1) bekezdésének a) pontja, valamint a közösségi védjegyrendelet 9. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében?

6. Amennyiben a fenti 5. kérdésben hivatkozott szponzorált linkre kattintás a felhasználót közvetlenül a honlapon harmadik személyek által elhelyezett megjelölés alatt bejegyzett védjegy árújegyzékében szereplő termékekkel megegyező termékeket hirdető vagy eladásra kínáló oldalakra irányítja, amelyek közül — a megfelelő termékek különböző jogállása alapján — egyesek védjegybitortást